

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀπευθυνομένη πρὸς τὸ ἀγαπημένο μου περιοδικὸ «Ἐλευθὼ», ἀπευθύνομαι δι' αὐτοῦ πρὸς ὅλους ὄσους ἡγάπησα, ἐσεβάσθην, ἐξετίμησα καὶ συνειργάσθην σὲ μιὰ ὀλόκληρη ζωὴ ἀγῶνος σκληροῦ διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ζωῆς καὶ περιθάλψιν τῶν μητέρων.

Μὲ εὐχάριστα καὶ δυσάρεστα συναισθήματα συντάσσω τὴν τελευταία μου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κόσμον τὸ δικό μου, τὸν κόσμον τῶν Μαίων, πού στάθηκε γιὰ μένα ἕνας κόσμος ἰδανικός.

Καὶ τὰ εὐχάριστα συναισθήματα ἀνήκουν εἰς ἕνα γεγονός ὁποσδήποτε σπουδαῖο. Ἐξετέλεσα τὸ καθήκον μου εἰς τὸ ἀκέραιον καὶ εἶμαι ἱκανοποιημένη.

Τὰ δὲ δυσάρεστα συναισθήματα ὀφείλονται εἰς μίαν πραγματικότητα, θὰ ἔλεγα δραματικὴ, μὰ προτιμῶ νὰ εἶπω μοιραία. Καὶ εἰς τὴν μοιραία πραγματικότητά τοῦ «ἔρχεσθαι» καὶ «παρέρχεσθαι» ὑπάγονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅλοι αἰσθάνονται τὴν στιγμὴν τοῦ «παρέρχεσθαι» τὰ ἴδια μὲ ἐμένα συναισθήματα.

Ἐκίνησα ἀπὸ τὸ 1923 στὸ ἐπάγγελμα, κινήθηκα ἀπὸ μιὰ φιλοδοξία, θυμάμαι. Μία φιλοδοξία ὠραία. Καὶ εἶδα στὸ διάστημα τῶν σαράντα ἐτῶν ἐργασίας μου πάνω ἀπὸ 2.000 ζευγάρια μικροῦτσικα ματάκια, μορφές νέες, ἀνθρώπους πού σήμερα ἔχουν δώσει ἄλλες νέες μορφές, συνέχεια στὴ ζωὴ, ὠραῖο καὶ ἄφθαστο μεγαλεῖο πού γιὰ νὰ τὸ νοιώσης ὀλοκληρωτικὰ πρέπει νὰ τὸ ζήσης, νὰ τὸ δῆς, νὰ τὸ κάνης ζωή σου. Ἐπειτα συνέπεια κι ἔπειτα συνέχεια, ὥσπου νὰ γίνῃ θρησκεία.

Μὲ ἕνα χρόνο ὑπηρεσία στὴν Κλινικὴ τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ μου Κ. Λούρου ξεκίνησα τὴν καριέρα. Ἐφθασα στὴν Αἴγυπτο καὶ ἔμεινα ἑννέα χρόνια. Γύρισα στὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀπὸ τοῦ 1935 ἐγκατεστάθην στὶς Σπέτσες, ὅπου παρέμεινα μέχρι τέλος. Καὶ κεῖ, στὶς Σπέτσες, ἔδωσα ὀλοκληρωτικὰ τὴ ζωὴ μου. Ἔγινα Μαίανοσοκόμα-πνευματικός-κουμπάρα-φιλή καὶ στὸ τέλος τῆς καριέρας μου ἀπὸ τὴν... μοναχί.

Τοὺς ἀγάπησα ὅλους καὶ τοὺς θυμάμαι ὅλους.

Δὲν λυπᾶμαι γιὰτὶ ἔδωσα ὀλοκληρωτικὰ τὸν ἑαυτό μου, λυπᾶμαι γιὰτὶ δὲν μπορῶ νὰ δώσω τίποτ' ἄλλο. Τώρα ἴσως ἀντιλαμβάνεσθε πὸ καλά τὸν λόγο τῶν δυσαρέστων συναισθημάτων πού μὲ κατέχουν αὐτὴ τὴν στιγμὴ.

Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν λόγο, τῆς ἐξαντλήσεως δηλαδὴ ὅλων μου τῶν δυνάμεων, ἔφυγα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς ἐργαζομένης Μαίας. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν λόγο γράφω τὴν ἐπιστολὴ τοῦτη γιὰ νὰ χαιρετήσω τὰς συναδέλφους μου καὶ νὰ ζητήσω ἀπὸ τὶς νέες κοπέλες πού ἀκολουθοῦν τὸ ἐπάγγελμα μιὰ μοναδικὴ χάρι : Νὰ εἶναι εὐσυνεϊδίητες. Νὰ εἶναι ἀκούραστες. Νὰ προστατεύσουν, νὰ φροντίσουν τὴ ζωὴ τῶν ἀν-

Ἡ Μαῖα Μαρία Καστῆ-Δεδετσίνα, Ἀπόφοιτος τοῦ Δημοσίου Μαιευτηρίου Ἀθηνῶν (1923).

θρώπων πού ἔρχονται καὶ νὰ φυλάξουν τὶς ζωὲς τῶν φορέων τῆς ζωῆς, τῶν μανάδων.

Δὲν ὑπάρχει ἄλλη εὐτυχία πὸ δυνατὴ ἀπὸ τὸ νὰ δουλεύης ἀκούραστα κι εὐσυνεϊδίητα.

Καὶ ζητῶ ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους, τοὺς πάσης φύσεως ἀρμοδίους, νὰ προσέξουν τὴν Μαία καὶ νὰ τὴν φροντίσουν ἰδιαίτερα. Ἡ ζωὴ τῆς Μαίας εἶναι σκληρὴ.

Τέλος, ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅλους ὄσους γνῶρισαν τὴ χαρὰ τῆς συνέχειας στὴ ζωὴ, καὶ ἀπὸ ὄσους θὰ τὴ γνωρίσουν, ζητῶ νὰ σεβασθοῦν τὴν Μαία, νὰ τὴν ἀγαπήσουν καὶ νὰ τὴ θεωροῦν σὰν δευτέρη μανά τῶν παιδιῶν τους, γιὰτὶ στὴν οὐσία εἶναι.

Χαιρετῶ ὅλους ἐσᾶς καὶ σᾶς δηλώνω ὅτι ἡ σκέψις μου θάναί πάντα κοντὰ σας, γιὰτὶ ἡ ψυχὴ μου εἶσθε ἐσεῖς.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΣΤΗ-ΔΕΔΕΤΣΙΝΑ

Σπέτσει, 18 Σεπτεμβρίου 1964

Πρὸς τὴν

Ἐξιοτίμον Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐλευθώ»

Ἀθῆναις

Με μεγάλη μου λύπη εἶδα στὸ περασμένο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας νὰ ἀναφέρετε μερικές ἐπιστροφές αὐτοῦ ἀπὸ Μαιές. Αὐτὸ δυστυχῶς δὲν δείχνει τὴν ἐπαγγελματικὴν συνείδησιν, διότι εἶναι καθήκον μας νὰ ὑποστηρίζωμεν τὸ μόνον περιοδικὸ ποῦ: α) ἀγωνίζεται γιὰ τὰ αἰτήματά μας, β) μᾶς δίνει πολλὰ χρήσιμα στοιχεῖα ὡς πρὸς τὸ ἐπάγγελμά μας, καὶ γ) μποροῦμε νὰ ἔχουμε ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματά μας ποῦ γεννῶνται ἄφθονα κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ποῦ δύσκολα θὰ βροῦμε ἀλλοῦ πρόθυμη καὶ ὑπεύθυνη ἀπάντησι. Θὰ πρέπει νὰ σκεφθοῦμε ὅτι οὔτε κάθε μία χωριστὰ μπορεῖ νὰ ἀγωνισθῇ σὰν τὸ σύνολον γιὰ κάτι τὸ καλύτερον, οὔτε δυστυχῶς οἱ γνώσεις μας εἶναι ἀρκετὲς μὲ τὴν τόσο ἀτελῆ ἐκπαίδευσιν (ἰδιαίτερα στὴ δουλειά μας) καὶ ποτὲ δὲν θὰ εἶναι ἀρκετὲς μὲ τὰ νέα ἐπιτεύγματα.

Θὰ ἤθελα νὰ κάνω ἐκκλήσιν στὰ ἰδανικὰ τῆς κάθε μῖας συναδέλφου νὰ δεῖξουμε ἰδιαίτερο ζήλο ὄχι μόνον γιὰ τὴν διατήρησιν τοῦ περιοδικοῦ «Ἐλευθώ», ποῦ εἶναι ἄξιο συγχαρητηρίων γιὰ τὴν δράσιν του καὶ ποῦ ἡ ἐκδοσίς του μᾶς τιμᾷ σὰν ἓνα ἐπιστημονικὸν σύνολον στὴν Χώρα μας, ἀλλὰ γιὰ τὴν διάδοσιν τῆς καὶ αὔξησιν σὲ περιεχόμενον, ποῦ τόσο μᾶς χρειάζεται.

Ἐργάσθηκα ἐδῶ στὴν Καμπέρρα, πρωτεύουσα τῆς Αὐστραλίας, στὸ Μαιευτήριον πρὶν ἀποκτήσω τὸ ἀγοράκι μου καὶ εἶδα πόσο ἐνδιαφέρονται γιὰ κάθε τι νέο καὶ πόσο συνδέονται μεταξύ τους γιὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τους οἱ Ἀδελφές καὶ Μαιές τῆς Αὐστραλίας, παρ' ὅλο ποῦ ζοῦν καὶ δουλεύουν ὑπὸ καλύτερους ὅρους, καὶ ποτὲ δὲν χάνουν. Ἄς τίς μιμηθοῦμε.

Σὰς στέλνω, μὲ πραγματικὴ πίστιν ὅτι δὲν κινδυνεύει τὸ περιοδικὸ μας, ἓνα χρηματικὸν ποσόν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ βοηθήσῃ στὸ ἐλάχιστο καὶ τὴν παράκλησιν νὰ μὴν γίνῃ μνεῖα τοῦ γεγονότος.

Με εὐχαριστίες καὶ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

ΚΑΙΤΗ ΡΟΥΤΣΗ-ΤΟΥΛΚΙΔΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Αὐγούστου 1964

Ἀριθ. Πρωτ. Ι.Γ. 2677

Πρὸς
τὸν κ. Ὑπουργὸν Κοινωνικῆς Προνοίας
Ἐνταῦθα

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν συνημμένως τὸ ὑποβληθὲν ἀπὸ 24.3.1964 ὑπόμνημα τοῦ Συλλόγου Ἐπιστημόνων Μαιῶν Ἀθηνῶν, ἀφορᾶν εἰς τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων θεμάτων τοῦ κλάδου τῶν, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐξετάσῃτε τὴν δυνατότητα ἰκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματός των.

Ὁ Ἰδιαίτερος Γραμματεὺς
Α. ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ

*

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ἀθῆναι, 11 Σεπτεμβρίου 1964

Ἀριθ. Πρωτ. Ε3γ/3968/572

Ἀριθ. Ἐγκ. 587

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς Ἄπαντα τὰ Γενικὰ Νοσοκομεῖα
καὶ Μαιευτήρια τῆς Χώρας

Θέμα: Ὑπόμνησις ὑποχρεώσεων Μαιῶν.

Ὡς κατηγγέλη ἡμῖν, τινὲς ἐκ τῶν Μαιῶν τῶν ὑπηρετούσων εἰς τὰ Γενικὰ Νοσοκομεῖα τῆς Χώρας, ἐν ὧρα ὑπηρεσίας κυκλοφοροῦν εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ Νοσοκομείου ἀπρεπῶς ἐνδεδυμένα, μὴ φέρουσαι τὴν στολὴν των.

Ὅθεν, ὑπομνησκόντες προγενεστέρως ἡμῶν σχετικὰς ἐγκυκλίους, παραγγέλλομεν ὅπως τοῦ λοιποῦ αἱ Μαιῖαι συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ ἄρθρον 12 παράγρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 2593/53 «Περὶ ἀσκήσεως τοῦ Μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ περὶ ἐκπαίδευσως Μαιῶν».

Πᾶσα τοιαύτη παράλειψις θέλει ἐλεγχθῆ ἀυστηρῶς.

Τὰ Γενικὰ Νοσοκομεῖα, πρὸς ἃ κοινοποιεῖται ἡ παρούσα, παρακαλοῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ταύτης, ἀναφέροντα ἡμῖν πᾶσαν παράλειψιν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ὑγιεινῆς
Η. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Θεοδ. Ζ. Ζαβιτσιάνου, *Ἡ μητρικὴ θνησιμότης ἐν Ἑλλάδι* (1927-1961)

Ὁ Ὑγιεινολόγος ἰατρός κ. Θ. Ζαβιτσιάνος εἵχε τὴν καλωσύνην νὰ ἀποστείλῃ διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Σχολῆς Μαιῶν «Βιογενία Σκυλίτση» τοῦ Μ.Μ.Η. ἀντίτυπα τῆς ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἀξιολόγου καὶ λίαν ἐνδιαφερούσης μελέτης αὐτοῦ.

Ἡ κοινωνικὴ σημασία, αἱ συνέπειαι καὶ ὁ τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῆς μητρικῆς θνησιμότητος μελετῶνται μὲ σαφήνειαν καὶ ἀκρίβειαν, ἐπὶ τῇ βάσει παρατηρήσεων ἐπὶ 8.775 θανάτων ἐκ μητρότητος ἐπὶ 2.915.113 τοκετῶν τῆς ἀνωτέρου περιόδου ὅλης τῆς Χώρας. Πολλὰ σημεῖα ἔχουν πρᾶγματι ὅπως ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς τὸν συγχαίρει καὶ τὸν εὐχαριστεῖ θερμῶς.